

Tiende eller is?

Katy kunne betale det tilbage senere, kunne hun ikke?

Mikaela Wilkins

(baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i USA.

Katy og hendes bror Christian satte deres cykler på græsset.

»Vil du have en is i butikken?« spurgte Christian.

»Ja!« sagde Katy. Det var varmt udenfor, og det var hårdt at cykle. Is lød perfekt!

Katy løb indenfor. Hun fandt den lille taske, hvor hun havde sine penge. Da hun åbnede den, rynkede hun panden. Hun havde ikke penge nok til is.

Så kiggede hun på bøtten med penge på sin hylde. Der gemte hun sine tiendepenge for at give til biskoppen senere. Der var penge nok til is!

Katy tog nogle penge fra sit tiendeglas. Så skyndte hun og Christian sig hen til butikken og valgte hvilken slags is, de ville have. Katy følte sig lidt skyldig, da hun slikkede sin chokoladeis. Men hun havde ikke taget så mange penge. Hun kunne betale det tilbage senere.

Nogle få uger senere tog Katy hen for at få is igen. Hun havde stadig ikke penge nok, så hun tog lidt mere fra sit tiendeglas. *Det betaler jeg også tilbage,* sagde hun til sig selv.

Katy blev ved med at tage penge fra sit tiendeglas. Hun lovede altid at betale det tilbage. Men det blev svært at huske, hvor meget hun havde taget. Og hun havde ikke penge nok til at erstatte det.

Snart var det tid til familiens tiendeinterview. De mødtes med biskop Leavitt. Han spurgte dem alle, om de havde betalt en ærlig tiende af alle de penge, de havde tjent det år.

Den søndag lagde Katy resten af sine tiendepenge i en kuvert og gav dem til biskoppen. Men hun vidste, at det ikke var nok. Hun følte sig syg i maven.

Senere sad Katys familie sammen på biskop Leavitts kontor.

»Betaler du en ærlig tiende?« spurgte biskop Leavitt Christian.

»Ja!« sagde Christian.

Katy sad uroligt i sin stol. Ville det være okay at sige, at hun også betalte fuld tiende? Hun havde ikke betalt al sin tiende *endnu*, men det ville hun!

»Betaler du en ærlig tiende?« spurgte biskop Leavitt Katy.

Katy så ned. Det ville være forkert at lyve.

»Nej,« sagde hun stille. »Jeg brugte nogle af mine tiendepenge til at købe is.«

»Jeg ved, at vor himmelske Fader er taknemmelig for den tiende, du betalte. Og når vi træffer dårlige valg, kan vi omvende os og prøve at blive bedre.« Biskop Leavitt smilede til Katy. »Jeg ved, at du vil prøve at betale al din tiende i fremtiden.«

Katy nikkede. Hun ville gerne betale fuld tiende!

Næste gang Katy tjente nogle penge, lagde hun 10 procent i sit tiendeglas. Så lagde hun lidt mere i. *Er det mon nok til at erstatte det, jeg tog?* tænkte hun. Hun tilføjede endnu mere, bare for at være sikker.

Men hun følte sig stadig skyldig. Måske kunne hun betale endnu mere tiende, indtil hun følte, at hun havde erstattet det hele. Hun lagde sit hoved i hænderne.

Mor kom ind på værelset. »Hvad er der galt?«,

Katy sukede. »Jeg ved ikke, hvor meget tiende jeg skal betale for at opveje det, jeg har brugt.«

Mor gav Katy et knus. »Jeg er glad for, at du gerne vil ordne din fejl, « sagde hun. »Men sommetider er vi bare nødt til at begynde, hvor vi er, og prøve igen. Vor himmelske Fader vil tilgive os, når vi gør vores bedste for at omvende os.«

Var det rigtigt? Selv for hendes tiendefejl?

Da mor gik, bad Katy. »Vor himmelske Fader, jeg er ked af, at jeg ikke betalte al min tiende. Jeg vil gerne betale det tilbage, men jeg ved ikke, hvor meget jeg skylder. Vil du tilgive mig og lade mig begynde forfra og prøve igen?«

Katy følte fred. Det føltes godt at bede om tilgivelse. Hun vidste, at vor himmelske Fader ville hjælpe hende til at blive bedre fra da af! ●